

ABONAMENTUL:
PE AN 3 COR. 20 FIL.
" 1/2 " " 60 "
" 1/4 " " 90 "
IN STREINĂTATE:
PE AN 6 FRANCI.
" 1/2 " 3 "

NUMERII SINGURATICI SE VIND CU 5 FILERI.

RĂVAȘUL

INSERȚIUNILE SE PLĂTESC DUPĂ MĂRIMEA LOCULUI CE OCUPĂ; FIE-CARE CU. □ COSTĂ ODATĂ 10 FIL., DE 2 ORI 8 FIL., DE 3 ȘI MAI MULTE ORI 6 FIL.

ADRESA:
"RĂVAȘUL"
CLUJ — KOLOZSVÁR
JÓKAI-UTCA 6.

Redactor resp. : BASIL MOEDOVANU.

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂTĂ.

Proprietar editor : Dr. E. DĂIANU.

Rogă-te și lucră!

— Observări la mișcarea socialistă. —

Iacă regula de viață a creștinului. Aceste două cuvinte spun cu ce e dator omul lui Dumnezeu, semenilor săi și ție însuși. A se ruga înseamnă, a-și înălța mintea, inima și totă ființa către Dumnezeu, isvorul vieții și stăpânul sortii noastre. Iar' a lucra înseamnă a-și pune toate puterile trupesti și sufletești, ca să ajungă la ținta, pusă de Dumnezeu. A începe și a găta toate cu Dumnezeu și biruința a-o mulțămii nu numai puterilor omenești, ci și binecuvântării Celui de sus, iacă aceste îl deosebesc pe creștin de celelalte făpturi, cari nu știu gândii, ci lucră de silă.

„Rogă-te și lucră!“ Așa tröbue să stee scris pe steagul muncitorilor cu adevărat creștini. A-și înălța gândirea la Dumnezeu îi tot atăta, cât a-l chema pe El însuși de ajutor, ca soț de muncă, ca, cea ce nu poți singur, să-ți faci cu puțință brațul Lul cel atotputernic. Ce-i obositor și amar în muncă, ușurează și îndulcește ajutorul cel de sus.

Să despărțim partea dumnezească din muncă și-l facem pe om o făptură nefericită. Munca va fi dejositoare atunci. Omul va căuta numai la pâne și în toți va vedea vrășmași, de cari tröbue să-și apere bucătura.

Natura nu vrea să știe de iubire, ci numai de îmbolduri, cari te împing înainte orbește. Iubirea e un simțemint dumnezeesc, care leagă pe om de om.

Toți suntem muncitori. Unii cu mintea, alții cu trupul. Dar' toți suntem și omeni, avisați unul la sprijinul altuia, ca cu puteri unite să împlinim voia Domnului.

Puterea de muncă, împreunată cu mintea, au făcut lucruri de mirat. Strămoșii noștri nici n'au visat lucrurile, cari le vedem noi. Și urmașii noștri vor face tot pe calea asta lucruri, de cari noi nu visăm.

Sintem noi mai fericiți șa strămoșii noștri? ori urmașii noștri vor fi mai îndestuliți de cât noi?

Strămoșii noștri nutriau în ei temerea de D-zeu și simțul de dreptate. Prin aceste două împăcau nevoile vieții. Stăpânul și sluga, bogatul și săracul, împărțitorul muncii și muncitorul erau uniți prin o legătură mai înaltă și cu lupte, ce e drept, dar' înaintau în toate sub povața lui Dumnezeu. Unde este azi legătura? am pierdut temerea de Dumnezeu, — religiunea. Am scos iubirea dintre omeni. În locul lor am pus interesul fie-căruia, în locul dreptății dreptul cel săc.

Să ne mai mirăm apoi, că nu-i cine să împace pe om cu om?

Spuse aceste înainte, mă folosesc de prilejul mișcărilor socialiste, cari au tras în horă și pe unii Români, și voi descrie aci pe scurt:

1. Natura și împrejurările de azi a averii (capitalului) și a muncii;

2. Ce legătură are cauza muncitorilor cu religiunea și ce pöte face biserica spre delăturarea primejdiei?

Natura capitalului și a muncii.

De unde se naște dreptul de proprietate și cum se formează capitalul?

Se zice, că de regulă munca e isvorul. Acesta e adevărat numai până la un loc. Și *crucărea* face capital, nu numai munca. Munca e numai un mijloc, pentru-că, de mistuește muncitorul tot ce a agonisit, nici când nu face capital sau avere. Punând bănuș lângă bănuș prin crucărea se face coröna, iar multe coröne fac capitalul.

A crucă înseamnă a-te lipsi cu voia de unele plăceri, cari alt-fel și-le-ai putea ierta, pentru-că însuși ai câștigat. Dar' ne uităm la viitor, la copii, la familia noastră și de dragul lor abzicem de unele lucruri. Așa dar' cumpătarea și abzicerea sunt un capital. — Tinărul, ori bărbatul, cari nu se știu cumpăta: nu vor ajunge nici odată la capital. Inse capitalul e avere, fie ea mișcătoare, fie nemiscătoare. Prin urmare numai cumpătarea și abzicerea te duc și la avere.

Scrisori către un nepot.

V.

Iubite nepöte! Am ajuns în Roma. Acum abia așteptam să trec pe lângă *Columna lui Traian*, să ved biserica sfintului Petru. Era să mergem cu căruța dela stație și până la casa unde seadeam, căci acesta era cam departe. Când ne scoborim înse de pre tren, bunul meu superior din seminariu, Iuliu, imi spune, că cocișii din Roma, nu voiesc să ducă pe omeni cu căruțele, că în totă Roma nu vezi nici o căruță de acelea publice, cari le pot folosi toți omeni, vezi bine, dacă plătesc. Cocișii aceștia nu erau îndestuliți cu plata, ce li-o dădeau stăpânii, și de aceea făceau *grevă*, pe italienește „sciopero.“

Pe vremea acesta mai erau în Roma două greve, a muncitorilor, și a tipografilor. Sărăcii că omeni aceștia nu știu ce fac, căci dacă nu vreau să lucrez, nu le strică stăpânilor săi, ci lor însuși, că în vremea aceea nu capătă plată, și n'au cu ce trăi. Vězându-o acesta, iar' ei se îmbie, că vreau să lucrez, și dacă vreau stăpânii îi primesc iară, dacă nu, și așa se întâmplă de multe familii rămân peritoare de fόμε.

Greva acesta, înțeleg a cocișilor, nu a ținut multă vreme, numai 3 zile, și după aceea iar' duceau căruțele în toate părțile. Noi am fi pățit-o mai rău, de n'aveam căruțe, căci n'am fi avut vreme de ajuns să vedem toate lucrurile frumoșe din Roma.

Neavând căruțe, ne punem în șir de câte patru, ca cătanele și o luăm spre casă. În cale trecem tocmai pe lângă *columna lui Traian*, de asupra căreia stă „sfintul Petru.“ Ce fericit să simte Românul, când ajunge la acesta columnă. Ea îi

Acu nu înțeleg înavățirea pe căi nedrepte. Asta pe cum nu dă liniște sufletescă, tot așa se perde adese din cauze necunoscute, lipsindu-i binecuvântarea dumnezească. Apoi mai știm și din pățanie, că averea, agonisită pe căi nedrepte, de regulă nu trece din tată în fii și nepoți, ci numai curënd se prăpădește. Eu înțeleg averea agonisită și sporită prin propria hărnicie și crucărea. Deci pășește la loc de frunte persoana omului și dreptul lui personal. Iacă — își zice omul — tot ce am e al meu și-i din crucărea mea! Ași fi putut să le cheltuesc, le-ași fi putut mistui, dar' n'am făcut-o. Am tot grămădit și am drept la ele acum, ca și atunci, când le-am agonisit cu munca. Adecă eu sunt adevăratul proprietar al micului meu capital. Tot așa-i a mea coröna, pe cum era bănușul, care îl puteam cheltui, dar' nu l'am cheltuit. Acest mic capital îl pot lăsa copiilor, familiei mele, — îl pot lăsa acum în viață ori la mörte prin testament.

Omul, ajuns la öre-care bunăstare pe urma *crucării*, se prețuește pe sine însuși mai mult și nu pismuește pe alții. Cuprinde dar' loc iubirea.

Iată! pe ce se întemeiază averea, capitalul, proprietatea. Capitalul, mic la început, se pöte spori în mâna celui harnic și crucător, încât cu vremea se nu-i ajungă puterile a-l susține și înmulți, ci se fie silit a lua pe alții într'ajutor, adecă a folosi lucrători pe plată. Prin asta se naște o legătură între cel ce dă și cel ce ia lucru. Unul cere lucru, altul îl plătește. Prețul va fi mai mare, ori mai mic, după cum își jertfește muncitorul puterea și agerimea minții, ori numai puterile trupesti. Contractul se închie ori pe temeiul vredniciei și al simțului de dreptate, ori după cât îi de mică lipsa și de mare numărul lucrătorilor, sau întors. Adecă: vom socoti öre pe muncitor, ca om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, în drept de a-și căuta mijloce, cu cari să pöta trăi în chip vrednic de un om? Ori îl vom socoti numai ca o marfă, supusă la toate schimbările de preț? ...

Iacă ce a născut pe socialistii de azi. E întrebare: ce și cât drept are capitalistul (stăpânul) de o parte, și muncitorul de altă parte? Capitalul stă față în față cu munca, și stăpânul cu muncitorul. Din aceste sau produs luptă și neînțelegeri,

arată, ce fel de om are să fie. Acum nu-ți scriu despre ea, până într'o altă epistolă.

Mergând mai departe într'un loc, vedem mai mulți polițai și cătane adunate, cari vreau să împedecel arma muncitorilor fără lucru, cari veniau tocmai spre noi, când treceam prin *piazza di Venezia*. Noi preoții ne-am fi luat partea noastră dacă ne-am fi întâlnit cu muncitorii aceștia, căci am fi auzit un lung *a basso i sacerdoti*, adecă jos cu preoții! Să mănîe pe noi tare socialistii aceștia, căci noi învățăm pe omeni să asculte de stăpânii lor, să-i cinstescă pentru-că dela ei capătă pânea lor cea de toate zilele, să nu sudue, și socialistii numai acestea nu vreau să le facă.

Trecem apoi Tibrul, rîu, care desparte Roma în două părți. Partea dincolo de Tibru, pe italienește *Trastevere*, și azi e credinciosă Papei, mai tare, ca cea dincöce de Tibru. De alt-fel cei mai mulți domni mari din Roma stau pe lângă Papa, și nu pe lângă regele Italiei.

Ajungem pe piața sfintului Petru, o piață frumoșă, în formă de cerc, care are în mijloc un stălp de pötră în 4 dungii, förte înalt. În fundul pieței e biserica cea mare a sfintului Petru, cea mai mare biserică din totă lumea.

Nu aveam vreme să ne băgăm în biserică, ci ne grăbim spre casă, la „Sânta Martha,“ ca să ne curățim hainele de prav și de rămășițele năii. S. Martha e-o casă nemțască, unde servesc călugărițele förte bine. Atăta curățenie, și atăta grijă ca aici nu vezi nicăiri. Măncările în Italia se pregătesc cu mult oleu, și de aceea nouă nu ne plac; în Sânta Martha înse să fac măncările după gustul nostru. E förte bună pentru peregrinii și închep în ea la 3—400 de omeni.

La revedere la sfintul Petru! **Unchiul Iob.**

FOIȚA RĂVAȘULUI.

„Domine, quo vadis?“

(„Dömnö, unde mergi?“)

Crudă, fără de-asömênare, fu viața de creștin, — Fără clipă de odihnă, tot în frică, tot cu chin; — Sub domnia cea crudelă alui Nero împörat, Care prigonea creștinii, ca dușman neimpöcat.

Însuși marele apostol, Sfintul Petru s'a îngrozit, Și cu inim' amărită, Roma el a părăsit. Dar' când la a Romei pörta, el în fugă-i a sosit, Să găsește față 'n față cu Isus, cel preamărit.

„Dömnö, unde mergi?“ îi zice sf. Petru cu uimire ... — Merg să mor a döua-öră; turma mea e 'n părăsire, Căci apostolii, ce pus'am să-o pască și păzescă, Fug, lăsându-o ör' pradă în pustia păgănescă ...

În genuंची căzu Sânt-Petru, de-a sa fugă rușinat, Și întărit, la a sa turmă, înderépt a alergat.

Ör' prin bunul său esemplu, pre creștinii a mângăiat, Suferi öri ce sudalme, dar' turma n'a mai lăsat, Până când Mântuitorul, l' al său tron nu l'a chemat, Și creștinilor din lume, alt Păstor li-a destinat.

În stâncea, de lângă care Sfintul Petru a rentors, Și azi se cunoște urma Domnului Isus Christos. O biserică, creștinii, l' acel loc au ridicat, „Domine, quo vadis?“ este p'al ei frontispiciu sculptat.

Ion Nițu Pop.

a căror delăturare o dorește în interesul omenimei ori ce om cu scaun la judecată.

A desvêli aci tótă cauza muncitorilor nu-mî este gîndul. Eu voiî limpezî de astă-dată numai două puncte. Iar' acestea sunt:

1. Nu e iertat să fie muncitorul nedrept; și
2. Capitalul (averea) nu e iertat se fie imoral (fără Dumnezeu).

Crestături.

— **Ōmeni fără Dumnezeu.** În nr. 13. al foii nōstre am arētat, cā socialismul e plaga cea mai mare a vremilor de azi, intrucāt socialistii lucrā împotriva lui Dumnezeu, batjocoresc religiunea și pre propovēdătorii ei și prin scor-nituri și fāgăduințe deșerte cērcā tōte, ca sē despartā turma de cātrā pāstorî, pre credincioși de cātrā preoți. Arētat'am, cā averile poporului nostru nu le cumpērā pre la licitāri conducătorii lui: preoții, vlādieii și consistōrele, ci jidovii, cari l'au inveninat cu vinars, i-au tras și pielea cu cāmātării și acum voiesc, ca socialisti, sē-i mănec și sufletul, ca ast-fel dupā-ce l'au sārācit în mare parte, sē-l facā și de ris, de batjocură.

Cele scrise de noi i-au supērāt rēu pre Dniî dela fōia socialistā, ce apare în Timișōra, lāind ideile socialistē. Dniî aceștia reproduc întreg articolul nostru în nr. 24. al foii lor, se pricepe cu comentariu S'au supērāt acei Dni, pentru-cā am avut curajul, sē-le spunem pēcatul nu cu urā și mănā, cum fac Dlor, ci cu dragoste și din cel mai curat dor și voință de a ajuta poporului și nu de a-l duce și în mai mare prāpaste. Nu știm însă, cā ce le-a cāsugat aceea supērare. Am zis, cās fără Dumnezeu și fără de lege. Pentru acēsta n'a trebuit, sē se supere, cāci Dlor au zis'o și, ce au zis mai nainte, repetēzā și în nr. 24., cānd scriu: „Lumea s'a trezit și nu mai voiesc, se aibā religiunea creștinismului sau a jidovilor. Noi avem altā religiune mai bună de cāt a vōstrā, și nu pre lumea cealaltā, de unde nici dracu n'a mai venit ca sē ne spunā cā cum e acolo. . . .” — Noi am scris, cā jidovii, pretinii și rudeniile socialistilor, cumpērā averea bietului țaran și nu preoții, vlādieii și consistōrele; cā ei incunjurā ca ulii pre executori, și fōia socialistilor nu arată nici un procent de cumpērătorii preoți, vlādiei etc., cari s'ar fi înfāșiat la zēcile de miî de licitāri, ce sē întēplā an de an în Ungaria, ca sē cumpere pāmēntul, haina ori bucata țaranului. Nu, cāci știe fōrte bine, cā 80% din averile cumpērate la licitāri trec în mănile jidovilor, despre cari zice, „cā sunt mai cu minți de cāt ori cine” și cā dacā au cumpērāt avere pe rachie, poporul tot a cāpāt — ceva.

Zic, cā preoții nu lucrā și în sacii lor fără fund își aruncā poporul averile, precānd jidovii nu fac așa. „Un popā jidovesc are o platā anualā și nu sac fără fund, ca sē pōtā închape tōtā lumea intrēnsul”. Noi știm, cā alt-fel stā lucrul, preoții noștri cea mai mare parte lucrā, ca și zileriî, știm, cā n'au nici atāta venit, cāt ar face canotele dela bānii, ce i-au cheltuit, pānā au învēcāt cāte 16 ani. Știm, cā rabinerii jidovești au venite de 10 ori mai mari, ca preoții creștinilor. Știm, cā socialistii înșulā poporul, luādu-i bāhul. Știm, cā socialistii din 15 Martie, 1903. au adunat dela biata sārācime 11493 cor. 13 fil. pre gazete, 6103 cor. 83 fill. pre cărți și 8572 cor. 95 fill. din agitații. Știm, cā 90 la sutā din preoții noștri, deși au învēcāt și cheltuit atāta și și-au perdut vremea, n'au venit, ce-l au conducătorii socialisti, deși aceștia nu știu decāt sē strige și sē arunce cu noroiî în toți, cari nu țin cu ei și nu-și deschid pungiile, ca să-i sature. Știm, cā pālārierul Kirschner Jakob are platā 4800 cor., māsarul Wellner Jakob 1872 cor., pietrarul Bokinyi Dezso 2400, iar plecerul Israel Jakob 1440 cor. Toți conducătorii socialisti.

Din acestea sē vede, cā socialistii sunt nedrepti și calumniatori, cā sunt fără Dumnezeu și religiune, cā sunt jidovi și cā voiesc, sē inulā poporul, nu cu sē-l fericescā, ci cu sē-l spānzure.

Preoții romāni și toți binevoitorii poporului! Sus inimile! Lucrați la vreme pentru creșterea și înlāirea poporului în spirit creștinesc!

— **Internatul „Pavelean” din Beiuș.** Condițiunile primirii sunt următoarele: 1. Pentru un elev vor fi de a sē plăti cāte 30 cor. la lunā, și așa pe un an 300 cor. Din suma acēsta sē vine 240 cor. pentru întreținere și 60 cor. pentru uniformā. *Plătirea are sē se întēple cu tōtā punctualitate în două rate anticipative, cece ce părinților li-sē aduce aminte cu tōtā serioșitate, cāci altmintrelea rectoratul în decursul anului va fi silit a trimite pe elevi, ai căror părinți nu au solvit ratele la tēmpul sēu.* 2. Pentru remunerarea corepetitorilor au de a sovli 10 cor. la an. 3. Fiescē-care tiner la începutul anului are sē aducā cu sine: a) 6 sēu cel puțin. 4. pārechii de schimburi de trup sau albituri. b) 6 batiste (marāmi) și 2 cravate. c) încālțăminte trebucioșā. 4. Vesminte de pat: a) 1 saltea (sac de paie), b) 4 ciarșafuri (lintoluri, lepedee) c) 2 perini și 4 fețe de perini și un tol sēu paplōmā, d) 2 fețe de acoperit patul, e) 4 ștergere și 4 servete. 5) Are sē se provēdā fiescē-care elev mai departe cu 2 pepteni, 3 perii pentru cālțuni și 1 pentru vesminte. *Tōte schimburi și vesmintele au sē fie însemnate cu grije de acasă cu numele elevului respectiv, fiind numele cusut ori scris cu cernelā ce nu sē șterge prin spālare, cāci altmintrelea superioritatea institutului nu pōte lua nici o respundere la cas, cānd s'ar perde. Părinții sēu tutorii sunt rugați, cā în decursul anului sē nu trimită tinerilor bani, nici articlii de māncare, cari adese-ori sunt spre daunarea educațiunei și progresului în studii, și pot duce la escese și transgresiuni. Māncările, ce părinții cu tōte aceste le-ar trimite filor sēi, sē vor împārși între toți conșcolarii respectivilor elevi.* Tinerilor în Internat li sē va da următoarea provisiune: 1. a) Locuință comodā și sātātōșā provēdatā cu tōte cele de lipsā; b) încālțit, spālāt și luminat în tēmpul recerut; c) vipt întreg regulat, și în special: de dejun lapte, de prānz 3 specii, Dumineca și în sērbători 4 și de cinā 2 specii. 2. Medic și medicinā pentru morboși și scaldā de 2 ori la lunā. Ce privește vesmintele uniforme, pentru taxa de 60 cor. amenitā mai sus, fiescē-care elev va cāpātā: 2 rēnduri de vesminte de postav, unul de iōrnā altul de vērā și un cabat de iōrnā (mencikoff) pe doi ani. Părinții sunt avisați, cā pentru eventualele stricāciuni făcute de fili lor în mobile ori alte obiecte de ale institutului date

lor spre folos sunt respunzătorii și vor avē sē le rebonifice. Elevii sē vor presanta în 2, ori 3 Sept. st. n. înainte superiorității institutului însoțiți de părinții sau îngrijitorii lor, unde aceștia vor plăti taxele de lipsā, fără de a căror solvire elevii nu-și vor putē ocupa locul în Internat. Părinții, cari ar dori sē-și așede băieții în internat, sē-și trimitā petițiunile la adresa Rectoratului pānā la 10 August.

Rectoratul

Internatului „Pavelean” de băieți gr. cat.

— **Convocare.** În sensul §§-lor 23 și 26 din statute membrii „Asociațiunii pentru literatura romānā și cultura poporului romān” se convocā în Adunare generalā ordinārā la Baia-mare pe zilele 9 și 10 August st. n. 1903. Programul adunării este: *Sedinta primā.* Duminecā în 9 August st. n. 1903, la orele 11 înainte de amiazā. Ordinea de zi: 1. Deschiderea adunării generale. 2. Constatarea delegațiilor prezenti. 3. Raportul despre activitatea comitetului central în anul 1902. 4. Alegerea comisiunilor: a) pentru examinarea raportului general; b) pentru examinarea socotelilor pe anul 1902 și a proiectului de budget pe anul 1904; c) pentru înscrierea de membrii. 5. Propuneri eventuale. La orele 5 dupā amiazā sedinta festivā a secțiunilor sciințifico-literare. *Sedinta a doua.* Lunī în 10 August st. n. 1903, la orele 10 înainte de amiazā. Ordinea de zi: 1. Raportul comisiunilor. 2. Fixarea locului pentru proxima adunare generalā. 3. Disposițiuni pentru verificarea proceselor verbale. 4. Închiderea adunării generale. Se observā, cā eventualele propuneri au sē fie prezentate în scris presiului Asociațiunii (în Sibiu, Strada Morii Nr. 8), cu 8 zile înainte de adunarea generalā. Sibiu, din sedinta comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura romānā și cultura poporului romān”, tinutā la 3 Iulie 1903. **Iosif St. Șuluț** m. p., vicepresident. **Dr. Iliu Beu** m. p., secretar II.

Foile și „Răvașul.”

În tēmpul din urmă fōia nōstrā a fost încrestatā în mai multe părți. Socialistii din Timișōra, fōia poporalā din Budapesta „Poporul Romān” și „Alkotmány” fōia partidului poporal maghiar, sē ocupā cu noi.

Cei dela Timișōra, socialistii lui Horacek, ne ocāresc pe o paginā și cāte-va colōne, fiind-cā am spus adevērul, cā socialistii sunt păgāni și fără Dumnezeu. Ne pare rēu, dar' nu putem sta de vorbā cu niște ōmeni, cari nu știu sē decāt ocārescā pe contrarii lor, ori cine ar fi aceia. Se iee la cunoștință socialistii, cā dacā am început lupta contra socialismului, vom duce-o neînfricați înainte. De discutat însă nu vom discuta decāt cu cei ce știu vorbi și scrie cinstit, cum e obiceiul între ōmeni culți și de omenie.

Poporul Romān ia o notiță, alt-fel binevoitoare, despre „tinera” nōstrā fōie, dar' e cam încrezut, dacā vrea sē ne învețe pe noi în treburi de „credință” ori națională. Vorbā se fie! Nu cumpārām noi cărbuni dela faur.

Interesant e cea ce scrie *Alkotmány*, într'un articol intitulat „Lucruri romānești”, ce zice, cā l'a primit din Ardeal. Corespondentul, pe care am dori sē-l cunoștem, începe cu mișcarea socialistā între Romāni și zice, cā dacā „cercurile hotāritōre privesc mișcarea tot cu mănile în sîn, în curind putem fi pregātiți la izbucniri silnice, pōte și la rēscōlā pe unele locuri.”

Observām aci îndatā, cā mișcarea acēsta hotārit primejdiōșā a început mai ales de atuncî, de cānd guvernul a oprit ori ce adunare naționalā romānescā: și e tare bātător la ochi, cā pre cānd Romānilor naționaliști nu le iartā sē se adune spre a se sfātuî în treburi politice, ca cetățeni — cum se zice — egal îndreptățiți, socialistilor le este iertat a ținea ori unde și ori cānd adunări.

Zicând, cā și Ungurii ar trebui sē facā ceva în contra acestor mișcări, corespondentul continuā:

„Din partea Romānilor s'a făcut ceva. E puțin tot lucrul, dar ce început e destul. În Cluj căți-va harnici bārbați Romāni, mai ales preoți, au intemeiat o fōie de sēp-mānā cu numele „Răvașul”, care e menitā la lupta pentru spiritul creștinesc, pe lângā aceea are fōrte mare grije sē îndrepteze viața moralā și religiōșā a poporului și din tōte puterile luptā împotriva socialismului.

Dee Dumnezeu, ca lupta ei sē aibe isbāndā.”

Cu tōtā bunăvoință ce ni-o arată, corespondentul lui „Alkotmány” — care semnēzā Gy. E. — nu crede, cā fōia nōstrā va putē învinge cu foile socialiste, pentru-cā socialistii sunt organizați și nāpādesc poporul cu foile lor; pe cānd „cei cu gāndire creștinescā stau împrāstiați, înfricați și resignați.”

Itātā decî un Ungur, care ne observā scāderile, și de aceea cere, ca societățile lor catolice, cum ar fi „Szt.-István Társ.” se dee și foi romānești împotriva socialistilor.

Asta ar fi apoi culmea rușinei nōstre, a celor cu gāndire creștinescā.

Nu-i destul, cā *streinii* ne amājesc poporul cu socialism; sē așteptām acum ca tot *streinii* sē vie sē ni-l apere, sē ni-l scape de socialisti și sē-l îndrepte?!?

Preoți și învățatori Romāni, și toți cei cu gāndire creștinescā, înțelegeți, care este datorია nōstrā de onōre? Datoria nōstrā a tuturor?!?

CĂRȚI DIN TŌTE PĂRȚI.

Apahida, la 7. Iulie, 1903. Cu mare bucurie și adevērātā mândrie Vē scriu, D-le Redactor, despre un lucru de mare însemnătate, care și-a luat începutul la noi în 5 l. c. Diminēta la s. liturgie, în acea zi, a învitat parintele *Eliseu Moga*, pre popor se mergā la vecernie cāt mai mulți, cā se va predica despre beție și urmāriile ei. Poporul la ascultat și uniți și neuniți împreună cu întreg tineretul din comunā, care a lāsāt jocul, au alergat la s. bisericā gr. cat., unde dupā sfirșitul vecerniei ni sa predicat mai mult de un ceas și jumătate despre beție și urmāriile ei. Arātatu-ni-sa, la înțeles, ce pēcat înfiorător e beția, cāt e de mare dușman al sātātății, al pācii și buneii înțelegeri, cum ruinēzā familii și le duce la rușini. Arātatu-ni-sa cum poporul sārācește nu atāt pentru dările cele grele, ci mai mult pentru necumpētul în be-turā, care nu numai golește curtea țaranului de vite și-i șterge numele din cartea funduarā, ci în acea vreme i-i rēcește și golește inima de focol credinții dumnezești.

Poporul a ascultat cu multā plăcere și interes predica și sā crede, cā sēmānța aruncatā în inima lui, ce încă atuncî au udat'o mulți cu lacrēmî, va prinde rădācinî, va incolți și va aduce rōde, ca astfel, dacā e creștin, sē trăiascā creștinesc și sē ținā și sporēscā, ce Dumnezeu ia dat.

Leșind din bisericā, popul și-a ales un comitet de 5., care sē înscrie membrii la *reuniunea de cumpētare*, ce sa hotārît, sē se înfiițeze, a cărci membrii sē leagā, cā în crișmā nu vor bē nici odatā, cā nu sē vor îmbēta nicāiri și cā la pomeni nu vor da vinars.

Socotind însufletirea poporului pentru acest lucru bun și creștinesc și dragostea, ce o au preoții dela noi: unit și neunit, nādājduim cu toții, cā din simburile *reuniunei de cumpētare*, ce sa aruncat între noi, va crește arbore mare, aducător de mângāiere și mult bine. **Un abonat.**

Un preot bun. Ni sē scrie: „Călātorind prin părțile secuești ale comitatului Mureș-Turda m'am abātut pela preotul Andrașfalāului (Andrásfalva) *Alesandru Ghigor* și esaminānd parochia aceea cunoscutā și mai înainte am gāsīt lucruri fōrte bune. În comuna care era înainte de acēsta cuibul rēu-tății am gāsīt multā dragoste cātrā deapropole, cātrā religiē și cu un cuvēt cātrā tōte cele sufle-tești. Intrānd în bisericā plinā de credinciosul popor și mai mult sē arātā activitatea acelor doi ani. În loc de a fi împodobite buzdunările evreilor de bani, e împodobitā s. nōstrā bisericā. Bārbații și femeile, cari pānā acum cercetau crișmele, își înălțā dinpreună rugāciunile ferbinți cātrā bunul Creator. Praporî noi în preț de 300 corōne. În locul s. potir de sticlā un potir de argint cu aparținētoarele lui. În locul ornatelor bisericēști pe cari se vedeau mulțimea anilor acum sunt nouē. Mai mult m'a suprins fapta credinciosului *Nicolau Cornea* și a soției sale, cari au dat a-sē sfinți pe sēma sfintei bisericî o cruce nouā de argint în preț de 35 corōne. Aflu și fundațiune de 400 corōne lāsātā de reposata *Maria Maier* capitlului Metropolitan și aud mărturisirile martorilor din filia *Jobbāgy-falva*, cā un zileriū a lāsāt, ca soția sa dupā mōrtea ei, dupā cum l'a luminat preotul, sē lase 200 corōne din a căror camātā sē se servescā ss. liturgiî. Decî ostenelele nu rēmān fără folos. Îi gratulām tinerului preot dupā osteneala lui făcutā în tēmp de doi ani. Un călātor **E. N.**

Dela Lugoș.

— Urmare și sfirșit. —

„Dumineca tuturor sfinților” s'a dovedit ca adevērātā zi de mare serbātōre. Cā plouase Sāmbātā, și plouase în urmă și Lunī și Marti, dar Dumineca, ziua iubilarā, resārî cu senin și remase tōtā ziua seninā și frumōșā. Pe la 8 ceasuri piața era ocupatā de ōspeți, mirenî și preoți. În catedralā intrau unii cu pași grābiți și eșiau alții și mai grābiți. Ca și cānd se pregātesce ceva deosebit, mișunau prin mulțime, cānd unii, cānd alții.

La un sēmā dat sē făcu rēnduialā. Copii cu ripidele, îmbrācați în ornate de multe colorî, sē înșiruirā. Apoi urmarā preoții în ornate frumōse, tōte deosebite în felul lor, dar tōte noue. Ce tablou frumos sē desfășurā îndatā, în sōre, cānd se porni cortegiul acesta, ca o sfintā procesiune, lin și demn, în sunetul clopotelor. Un fotograf s'a încercat sē prindā scene din acest moment, care a fost priveștiștea cea mai coloratā și mai impunātōre a serbārilor, dar n'a isbutit. Durere. Rar se vēd la noi așa manifestațiuni seriōșe și înălțātōre.

Dupā întrebunțare de cāte-va ori face pelea feței netedā cum e catifeaua și albā ca neama

Crema de vioarele alui Nits

O dosā costa 1 corōnā.
Deposit principal la *Török József Budapest Király*.
— utca 12 szám. —

Se pōte cāpātā în apoteca la „S. Treime” în Gherla — Szamosújvár.

Alesandru Dobra,
cel dintăiū Episcop al Lugojului.

Cortegiul ajungând la reședința episcopescă s'a rentors pe altă uliță, în rînd și mai împunător, adaugându-se și cei doi archierei, sub baldachin, la el. Și apoi — s'a început sfînta liturgie în catedrală. Biserica acesta frumósă și largă, e restaurată nu de mult cu gust și cu o strălucire vrednică, discretă; fără îngrămădire de multe lucruri ea place ochilor și însuflă un simțemînt de evlavie în suflet. Ce se zic de sta liturgie, la care slugiau, 2 episcopi, atăția prelați și canonici și patru diaconi, și în decursul căreia cântară pe rînd vreo 4 coruri? A fost mărță. Public încă era mult și ales. De o parte în strane erau oficeri, vreo șese; în fața lor comitele, vice-comitele și un deputat, în costume de gală, unghurești. Și erau de față reprezentanții confesiunilor, un canonic din Timișóra, și parochul catolic, chiar și rabinul ovreu din Lugoj era de față — în reverendă catolică, ce se zice „cimadă“ nu fi-ar pute trece prin minte că e rabiner. — Și erau mulți fruntași din tóte părțile pe cari a-i înșiră nu-e de lipsă. Fotograful a isbutit să fotografie launtru bisericeii, tocmai când Metropolitul dă binecuvîntare, și noi avem nădejde să dăm chipul acesta în *Răvaș*, de aceea trecem înainte.

După sta liturgie s'a ținut adunarea învățătorilor în biserică. Adevărat, că nu e potrivit a pune adunări de acestea în mijlocul sərbărilor. Totuși ne-am mirat, cari am fost acolo, cât de puțini erau de față. Aprópe nime afară de domni învățatori. Și așa a fost de mare surprinderea, când am intrat noi, trei reprezentanți ai preseii, că ni-s'a făcut cinstea de a ne adresa un cuvînt de salutare la care nestorul nostru, d-l Vulcan a improvisat un răspuns frumos.

„Am venit cu drag în mijlocul Dvóstre — zicea d-l Vulcan, că și noi suntem dascăli. Eu, personal, port o deosebită recunoștință față cu cel ce m'a introdus în calea tainică a învățăturilor, față cu învățătorul din satul meu. De aceea unde vîd un dascăl conștiu de chemarea sa, care lucră cu zel întru deșteptarea și luminarea poporului nostru, me închin lui.“

O, dacă toți „Domni“ nostri ar avea aceleași simțeminte și aceleași idei despre învățatori! Atunci ne-am interesa mai mult de ei, de scólă, de învățămîntul popular. Nepăsarea ce stăpânește inșe pe cei mai mulți, când e vorba de școle, și negrimea, și nepriceperea, ce o întimpină omul pretutindenea, e înspăimântătoare — și se va răsuna amar asupra noastră.

De la adunarea învățătorilor ne-am dus la banchet, la „Regele Ungariei.“ Firește că aci am fost mai mulți; aci eram toți. De la banchete nu prea lipsim — decât dór când vrem să demonstrăm *impotrivă!* (Ca și când cu acesta s'ar putea demonstra 'altceva decât lipsa de politeță.)

De alt-fel *politeță* a fost destulă la banchet, ba chiar și *politică*. A început'o dl comite suprem

care în toastul său a exprimat dorința respectului reciproc, a dragostei și a bune înțelegeri. După acest toast a urmat încă multe altele, pline de politeță; răspunsul, politic și politicos i-l'a dat însă d-l Bredicean, cel mai tipic reprezentant al Lugojului și Bănatului. A vorbit frumos, și cu atăta tact și înțelepciune încât a fost admirat de toți. A răspuns în două părți. . . . Cu o poetică descriere a reamintit o scenă dinainte cu 50 ani. Era instalarea celui dintăiū episcop de Lugoj, a fericitului Alesandru Dobra. A fost și atunci serenadă și conduct de torțe, arangate de toți Lugojenii. În fruntea conductului eră un steag alb cu o cruce albastră pe el. Când a vorbit oratorul poporului a eșit pe balconul reședinței episcopul Dobra de braț cu fericitul *Andreii Mocioni*, care era pe atunci șeful iubit și respectat al tuturor Românilor naționalisti din Bănat. Poporul a erupt în aplause sgomotóse. Ear *Dobra* înainte de a răspunde a zis: „întindeți steagul sê-l binecuvînt; acesta sê ne conducă pe toți: semnul sfintei cruci“.

Reamintirea aceste icóne vi a frătietății vii dintre Români a fost un răspuns clasic la o întrebare, care nepusă de nimenea, alergă prin sală și pretutindenea la sərbări și se impunea. (Servescă de răspuns și celor ce acum, *post festa*, aruncă întrebarea acesta gingașe în publicitate.)

Nu știu cum a trecut, dar cu un tact deosebit de norocos, oratorul a trecut la întrebarea cea pe față pusă, de d-l comite, și i-a răspuns, calm și binevoitor, neted și elegant, că dragostea și bunăînțelegerea nu se póte întemeiá decât pe *dreptate*.

Acesta a fost toastul cel mai cu simburé politic — și de aceea, trec peste tóte celelalte, și trec și peste concertul așa de bine apreciat de d-l *Vidu*, și peste petrecere, și peste tóte momentele gingașe și plăcute, ce am gustat luni, la masa ospitală a episcopului Radu, și încheiú cu ideile d-lui Brediceanu.

Odată, órecând în trecut *alt-fel* era traiul între frați — mai dulce, mai cu politeță, mai frățesc, pentru-că *idea națională* strălucea mai luminos în ainta noastră.

Și odată, órecând, în viitor, *alt-fel* va fi, va trebui sê fie și traiul între popóre, între biserică, între cetățeni și credincioși, — dacă *dreptatea* va fi respectată, ca temelie a vieții. *Justitia regnorum*
Dela Cruce.

DE PESTE ȘEPTĂMĂNA.

Papa murind.

Papa móre! Leo al XIII. e pe sfîrșite! Așa se vestește în tóte foile din tótă lumea de mai multe zile. Și așa se pare, că de astă-dată nici Leo al XIII., care de atâtea-óri a dat de minciună vestea morții sale, nu va mai pute-o desmînți.

Papa móre — póte că pe când se vor celi aceste șire e mort, și sərbătórea sfântului Petru biserica noastră gr. catolică o va práznuí cu jale pentru mórtrea celui ce urmaș, mare și vrednic, a fost sfântului Petru, celui mai întăiū pe scaun șezător și lunei învățator.

Papa móre însê o mórtre frumósă, lînă și sfântă, vrednică de un papă. E de 94 ani; și e conștiu că móre, și așteaptă mórtrea ca pe o împărțăcasă izbăvitóre; liniștít, váal, aprópe vesel, scriînd versuri senine, despre sine însuși. Și lumea întregă privește spre Roma, și așteaptă cu sfiálă pióasă sê vadă ce mai e nou, ce va fi cu Papa. Tóte foile sunt pline, pe pagini întregi, cu telegrame din Roma. Și toți împărății și mai marii lunei întrebă ce e cu Papa? Impératul protestant al Germaniei a făcut rugăciune publică pentru Papa dela Roma. Tótă lumea pare că priveghează lângă patul lui de mórtre. Tótă lumea privește, cu uimire și pietate, cum se stinge moșneagul Părinte, care a luminat ca o adevărată „Lumină din ceriuri“ în mijlocul omenimei, cum se stinge încet-încet, ca un sóre ce apune după munții vecinicii.

Cum însuși a zis în cîntecul sêu de lebedă:

Sol moritur vespro cedens sua regna rubenti.

Sórele móre lăsând amurgului fêrile sale.

Sê privim la Roma și sê ne rugăm și noi!

— În Cluj, la universitate, este o masă pentru studenții sêraci, numită *mensa academica*. Acum mai marii acesteia au hotărít sê nu mai ierte a se vorbi la masă în altă limbă, de cât unghurește.

Asta pentru studenții români, cari firește, că și la prânz, tot Români fiind, vorbiau românește între sine. Drept zice *Gazeta Transilvaniei*, la asta, că adecă Români sê dee cât mai mulți bani la masa academică românească, începută de „Economul,“ ca cât mai mulți Români se póta căpeta acolo prânz. Cel puțin ar putea vorbi românește.

— Adunarea generală a „Asociațiunei“ din pricina că atăt președintele Dr. *Alesandru Moesonyi* cât și vice-președintele *Iosif Sterca Șulutiú* vor fi împedecați a lua parte, va fi condusă de *Partemiu Cosma*, membru în comitetul Asociațiunei.

— Orașul Gherla, din prilejul iubileului de 50 ani a episcopiei cu același nume, a ales pe Esc. Sa Episcopul Szabó de *cetățean de onóre*.

— Pretini. Cât de mare e dragostea și pretinia Ungurilor față de Jidovi se vede de-acolo, că foile unghurești nu pot se suferé firme scrise în limba românească ori nemțescă, precând firmele scrise în limba jidovească, ce cu grămada se vîd prin orașe le sufer. Sêracă pretinie!

— Consacrarea întru episcop a Ilustrității Sale Dr. *Vasile Hossu*, ce era sê se țină în 12 l. c., sê va țină în 19 Iulie, er' instalarea în 26 Iulie.

— Sfințirea bisericeii gr. cat. din Dej o va sevîrși însuși Episcopul Dr. *I. Szabo* După sfințire la 1 óră d. a. va fi banchet în hot. „Hungaria“ iar sara la 8 óre petrecere populară.

— D. *Alesandru Bene*, a fost denumit preposit al capitului gr. cat. din Gherla. Toți cicalați domni canonici au fost înaintați după rang.

— Desp. *Hida-Huedin* al Asociațiunei va ținé adunare gen. în *Ciucia*, la 19 Iulie n.

— Pentru casina Română din loc au mai dat Domni: *Ioan Bereș* 5 cor., *Iosif Cioplea* 2 cor.

— D. *Camil Sălăgian*, profesor ordinar la gimnasiul din Beiuș a fidanțat cu *Dșóra Angela Butean*, profesórá la șcôla civilă de fete din Beiuș, ficia directorului dela gimnasiul de acolo, *Ioan Butean*.

— D. *Ales Contraș*, învățator în Feiurd se va cununa Duminecă, 12 Iulie n. cu *dșóra Marta Nemeș* din Șintereag.

— În Săbad (lângă Reghin) va fi petrecere de vară, în 19 Iuliu. Începutul la 6 óre seara. Venitul e al scolií.

— O petrecere de vară, în favorul bisericeii, se va face în *Copand*, la 12 Iulie n. Petrecerea e arangată de tinerimea din acel jur în frunte cu d. *George Pățean*, cand. de avocat.

— Invătătorii gr. cat. din comitatele Sătmar și Ugocia, cari sê țin de diecesa Gherlei, i-și vor țină adunarea generală a reuniunei în Turț (com. Ugocia) la 30 Iuliu n. Se va ceti o disertăție: „Cari sunt erorile creșterei în timpul nostru“ și se vor desbate statutele *reuniunilor tinerimei*, pe cari domni învățatori le vor înființa în fie-care comună. Dorim succes fraților învățatori în nisințele lor bune pentru deșteptarea și înaintarea iubitelui nostru popor din acele părți.

— Căhindarele românești sê vor înmulți tare în anul acesta. După cum aflăm în *Hunedóra* vor apăre *trei* căhindare noué, de care fapt numai bucura ne putem.

— Au murit: *Ioan Keresztes*, parochul Imbuzului, în vîrstă de 79 ani, în anul 55 al preoției sale. *Sofron Pușcu*, parochul Tievaniului mare, în anul 59 al vieții, 31 al preoției.

— D. *Augustin Caliani*, profesor la gimnasiul din Blaj, sa logodit cu d.-șóra *Mărióra Vișa*, nepóta generosului fundator de stipendii, *Ioan Vișa*, din Sibiu.

— La șcôla de fete a „Asociațiunei“ din Sibiu, deosebit de frumósă a fost în est-an espoșiția lucrurilor de mână, cea ce face onóre d.-șórei *Mărióra Pop*. Sa remarcat ca cea mai distinsă elevă în lucrul de mână *Leontina Moga*, ficia parochului gr. cat. din Apahida.

— În Cluj este o societate, care are de scop a da ajutor doftoresc celor ce se nenorocesc cumva. Acesta societate a dat acum diplomă de onóre tinerului medicinist român *Valer Ostatea*, care în 234 casuri a alergat și a stat intrajutor nenorociților în decursul unui an. Asemenea au fost lăudași domni: *Const. Sbârcea*, *George Pavel* și *Ilie Câmpean*, pentru zelul cu care au slugit nenorociților, ce aveau lipsă de ajutorul grabnic al doftorilor.

— Un nou călindar românesc va începe se apară în Lugoj. — Î dorim isbândă.

— La universitatea din Cluj pentru anul școl. 1903/904. e ales rector Dr. St. *Apáthy*, decani: la facultatea juridică Dr. M. *Pisztor*, la medicină Dr. C. *Hoor*, la filosofie Dr. I. *Vajda*, iar la matematică și științele naturale Dr. R. *Fabinyi*.

— „Voința Poporului Român“ este numele unei foi noué, ce apare în Budapesta, redactată de cunoscutul „Popa Coresi“. Scopul foi e combaterea socialiștilor, cari și în B.-Pesta au o fóie românească numită „Voința Poporului“. Dacă și „Popa Coresi,“ care nu e popă, află de lipsă a păși contra socialismului, cu cât mai virtos ar trebui sê lupte contra lui adevărații preoți și adevărații Români?!

Posta Redacțiunei.

Paris. Pentru numărul acesta prea târziu. Așteptăm deci sfîrșitul.

„Publius“ în Blaj. Cum se publică dacă nici nóue nu ne spuí numele cel adevărat? Publică-te, Publius, și vom publica! — L. în G. Acelaș răspuns. — Veritas. Sê póte. — Fraților din Roma. Am primit cu mulțămítă.

Moldovanu Basily

Sz. 1106—1903.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hidalmási kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Pop Endre ügyvéd által képviselt „Vladeasa“ takarékpénztár végrehajtónak Moldován Dánya forgácskúti lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a kolozsvári kir. törvényszék és a hidalmási kir. járásbíróság területén levő Forgácskút községben és határán fekvő következő ingatlanokra:

1. a forgácskúti 29 sz. tjkvben A. I. 1—9. 14—18a, 21, 23, 25, 26, 28. rsz. a. foglalt 45, 46, 95, 96, 101, 111, 113, 126—130, 149, 156, 299, 334, 354, 354a, 397, 403, 504, 505, 510, 609, 705, 769, 795, 324, 324a/2. hrszámú ingatlanokból végrehajtást szenvedő nevének álló $\frac{1}{6}$ rész jutalékra 257 kor., — és 2., a forgácskúti 182, 184, 198. tjkvben felvett ingatlanokra a végreh. törvény 156. §-ának rendelkezése következtében nemcsak a végrehajtást szenvedő $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{6}$ rész jutalékára, hanem a társtulajdonosok $\frac{5}{6}$ rész jutalékára is, vagyis az egész ingatlanokra és pedig:

a) a 182. sz. tjkvben végrehajtást szenvedő, valamint Kohn Lőrincz és neje Márton Pepi, Maxim Juonné szül. Moldován Ana, Moldován Vaszilie és kiskoru Moldován Vaszilie nevének felvett A. I. 1., 3. rend, 604., 731. hrszámú egész ingatlanokra 228 kor.;

b) a 184. tjkvben végrehajtást szenvedő, valamint Kohn Lőrincz és neje Márton Pepi, Maxim Juonné szül. Moldován Ana és kiskoru Moldován Vaszilika társtulajdonosok nevének felvett A. I. 1. r. 615., 616. hrszámú egész ingatlanra 144 kor., és

c) a 198. tjkvben végrehajtást szenvedő, valamint Maxim Juonné szül. Moldován Ana, Moldován Vaszilie, Lakatos Juon, Lakatos Kosztán, Moldován Vaszilie, kisk. Moldován Vaszilie és Sigmund testvérek czég társtulajdonosok nevének felvett A. I. 1. rend 555a hrszámú egész ingatlanra 252 kor. becsértékben, mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok az **1903. évi július hó 23-ik napján** d. u. 2 órakor Forgácskút község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfog adadni. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatósága. Hidalmás, 1903. május 11-én.

Ürmösy
kir. jbiró.

Sz. 1107—1903.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hidalmási kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Pop Endre ügyvéd által képviselt „Vladeasa“ takarékpénztár végrehajtónak Lapusan Tivadar és neje Mokán Mária tottelki lakos végrehajtást szenvedők elleni 400 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a kolozsvári kir. törvényszék és a hidalmási kir. jbiróság területén levő Forgácskút községben és határán fekvő következő ingatlanokra:

1., a forgácskúti 37. tjkvben A. I. 1—16., 18—21, 23. rendszám alatt foglalt 43/1, 43/3, 44/1, 50/1, 145/1, 148/1, 173/1, 191/1, 294/1, 298/1, 325/1, 325d/1, 329/1, 329a/1, 391/1, 407/1, 423/1, 469/1, 499/1, 508/1, 543/1, 544/1, 561/1, 634/1, 649/1, 788/1. hrszámú ingatlanokból végrehajtást szenvedők nevének álló $\frac{4}{20}$ rész jutalékra 294 kor. 20 fill.; — 2., a forgácskúti 61. tjkvben A. I. 1—22. rend, foglalt 43/2, 44/2, 50/2, 145/2, 148/2, 191/2, 294/2, 298/2, 325/2, 325a/2, 329/2, 329a/2, 391/2, 407/2, 423/2, 469/2, 499/2, 508/2, 535/2, 543/2, 544/2, 561/2, 634/2, 649/2, 681/2, 788/2. hrszámú ingatlanokból végrehajtást szenvedők nevének álló $\frac{4}{30}$ rész jutalékra 240 kor. 80 fill.; — 3., végre a forgácskúti 177., 190. és 233. tjkvben felvett ingatlanokra a végreh. törv. 156. §-ának rendelkezése folytán nemcsak a végrehajtást szenvedőket illető $\frac{4}{20}$ — $\frac{4}{30}$ rész jutalékokra, hanem a társtulajdonosok $\frac{16}{20}$ rész jutalékaikra is, vagyis az egész ingatlanokra és pedig:

a) a 177. tjkvben végrehajtást szenvedők, valamint, Szarkó Stefánné szül.: Puskás Mariska,

Puskás Dánya, Puskás Násztászia elmebeteg, Puskás Péter, Nyámez Juonné szül. Maxim Mária, Hulpoj Tógyerné szül. Maxim Gál fia, Puskás Vaszilika, Puskás Kelemen, Puskás Alexa és Dán Nyikulé társtulajdonosok nevének felvett A. I. 1. rend 535/1 hrsz. egész ingatlanra 52 kor.;

b) 190 tjkvben végrehajtást szenvedők, valamint Pintye Anna, Szarkó Stefánné szül. Puskás Mariska, Puskás Dánye, Puskás Násztászia elmebeteg, Puskás Péter, Nyámez Juonné szül. Maxim Mária, Hulpoj Tógyerné szül. Maxim Gál fia és Gróza Juonné szül. Puskás Násztászia társtulajdonosok nevének felvett A. I. 1. rend 809 hrszámú egész ingatlanra 166 kor. és

c) a 233 tjkvben végrehajtást szenvedők valamint Piczig József és neje Farkas Verona, Szarkó Stefánné szül. Puskás Mariska, Puskás Dánye, Puskás Násztászia elmebeteg Puskás Péter, Nyámez Juonné szül. Maxim Mária, Hulpoj Tógyerné szül. Maxim Gál fia Puskás Vaszilika, Puskás Kelemen, Puskás Alexa és Groza Juonné szül. Puskás Násztászia társtulajdonosok nevének felvett A. I. 1. rend 681/1 hrszámú egész ingatlanaira 10 kor. becsértékben, mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi július hó 23 napjának d. e. 10 órakor** Forgácskút község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfog adadni. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy 1881. 60. t.-cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. 60 t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkvi hatóság. Hidalmás 1903. május hó 11-én.

Ürmösy
kir. járásbiró.

Wilheim Ignác

ingenieur

Budapesta, VIII. Kender-u. 8.

Primeşte orî ce fel de
mêsurare de pãmânt,
mappare,
arangeare de posesiune.

Dupã acord marcheazã linia
cãii ferate normale orî
inguste.

Preţuşte moşii, csopereazã
şî valoreazã patente, pre
lãngã onorar echitabil.

Ofertele sunt a se trimite
la adresa de mai sus.

1—50.

„ECONOMUL“

INSTITUT DE CREDIT ŞI ECONOMII, SOCIETATE PE ACŢIUNI

Centralã în Cluj (casa proprie)
strada Vesselényi-Miklós-utcza 26.

Filialã în Gherla (Szamosújvár)
strada Alsó-viz-utcza n-rul 18.

Intemeiat la anul 1886.

Are Capital social in 2000 acţiuni K.	200,000.—.
„ Fonduri de rezervã”	130,773.—.
„ Fonduri culturale şî de binefacere „	8.900.—.
„ Depunerî spre fructificare”	1.003,211.—.

Primesce depunerî spre fructificare dela privaţi cu **5%**-te şî dela corporaţiuni culturale sau filantropice cu **5½%**-te;

Escompteazã cambiî cu cel puţin douë subscrierî;
Dã imprumuturi pe cambiî cu acoperire hipotecarã cu **7%** şî **8%**-te;

Acordã imprumuturi de Cont-curent cu acoperire de hãrtii de valõre notate la bursã cu **6%** şî **7%**-te;

Efectuesce tot felul de operaţiuni de bancã.

Adresa: „ECONOMUL“ Kolozsvár.

Directiunea.

5, 15—50.